

Трифонов В.І.,

студентка І курсу обліково-фінансового факультету Миколаївського національного аграрного університету;

Науковий керівник: Борко Т.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук Миколаївського національного аграрного університету, м. Миколаїв

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ У КУЛЬТУРНО-ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Культурний розвиток України з Європейськими державами та країнами третього світу, їх процеси міжособистісного розвитку не стоять на місці нові виклики, потреби, мотиви у діяльності людини вимагають нових рішень та спроб подолання. Їх розвиток в інтеграційному об'єднанні для упорядкування відносин між собою. При суспільній думці на основі поведінки, яка формується у процесі міжособистісного розвитку людства у взаємодії з сучасним світом.

Перед кожним новим поколінням постає філософське питання: «Що є світ? Яка його сутність?». На це питання немає однозначної думки, тому що інтеграційні процеси не стоять на місці вони постійно підштовхують та інтегрують людей для розвитку себе та оточуючого світу [1, с. 4].

Забезпечити національні інтереси людей щодо цілей сталого розвитку економіки, екології, громадянського життя, соціальних потреб для підвищення рівня та якості життя населення, дотримуючись конституційних прав і свобод кожної держави на інтеграційному рівні. На основі філософських аспектів, людина, а загалом держава, за своєю природою постійно прагне до кращого, більш досконалого в культурному та інтеграційному процесі.

Філософія розглядає євроінтеграцію як раціональний світогляд і базує висновки не на вірі, почуттях та емоціях, а на розсудково-мислинневих операціях і тому включає духовні джерела, орієнтир думок і вчинків людей, культуро-охорону та культуро-творчу роль [1, с. 5].

Соціальна цінність філософії полягає в тому що вона допомагає визначитися людині не тільки як свідомій і чуйній істоті, а як дипломатичній особистості, яка раціонально та свідомо підтримує інтеграцію з державами для спільної національної безпеки, енергетики, економіки та культурної політики [1, с. 5].

Сучасна філософія формує систему поглядів на світ, осмислює і обґрунтовує світоглядні ідеали людини до європейського майбутнього, розробляє всезагальні підходи до пояснення явищ, загальні вимоги та принципи до мислячого суб'єкта; дає нове знання та піддає сумніву готові відповіді щодо інтеграції, більш за все цінує істину; вказує духовний орієнтир думкам і вчинкам людей [1, с. 8].

Культурні аспекти не менш важливі для підтримання європейського рівня, тому що дотримуючись загальнокультурних правил поведінки, завдяки яким людина стає здатною бути самостійною, відповідальною до участі у суспільному житті, а також має духовні структури світоглядного уявлення, переконання, нагромадження життєвого досвіду визначають вирішальну міру життєвої позиції людини [1, с. 8].

Якщо розглядати інтеграцію з політичного боку то це може забезпечити мирне співіснування країн, що досягається шляхом розширення торгівлі, вільного руху людей, культурного обміну, проведення консультацій. Відтак, згідно з європейським підходом, інтеграцію К. Дойч визначає як «процес, за посередництвом якого окремі держави передають частину своїх суверенних прав на користь створюваної та єдиної для них усіх інституціональної структури для того, щоб забезпечити врахування і реалізацію їх спільних інтересів» [2, с.102].

При співвідношенні прав ЄС і національного права окремі законодавчі повноваження Євросоюзу передбачаються конституціями або чинним законодавством держав-членів, на практиці цей процес зіштовхується з численними труднощами економічного, політичного і правового характеру, а тому як громадськість, так і національні уряди демонструють певну стриманість в імплементації правових норм ЄС у власну правову систему [3, с. 11].

Євроінтеграційний процес у межах створеної системи призводить до підвищення рівня її цілісності та організованості раніше не пов'язаних елементів. Окремі частини інтегрованого цілого можуть мати різний ступінь автономії, однак збільшуючи обсяг та інтенсивність взаємозв'язків між складовими її системи, зокрема, надбудовуються нові рівні управління. Інтеграція зміцнює взаємозалежність та злагодженість елементів соціальної системи, упорядковує та допомагає функціонувати окремим частинам, як цілий та злагоджений організм [2, с. 101].

Технічний прогрес не стоїть на місці він постійно розвивається, впливає на велику кількість сфер діяльності людини та має екологічну основу. Підтримує розвиток промисловості, інфраструктури та інновацій для сучасно-розвиваючого світу. Формує стратегічні цілі, організовує культурну діяльність у інтеграційному напрямку для членів-партнерів та бажаючих вступити до Європейського союзу [4].

Розглядаючи на півсвідомому рівні політичні, економічні та культурні відносини між країнами, можна їх поділити на сфери впливу. Наприклад, розвиненні країни що входять до «Великої сімки» відіграють значну роль у відносинах світового та міжнародного господарства, що характеризуються великою часткою валового внутрішнього продукту та технологічного процесу. Вони тримають під контролем багато країн та можуть впливати не тільки на політику, а й освіту, охорону здоров'я та життєдіяльність людей у країнах, які мають нижчий рівень політичного впливу у світовому інституті [5, с. 78].

Культурну спадщину має кожен народ – це унікальний, політичний, духовний та соціальний капітал держави, який вирізняє її з-поміж інших на міжнародну рівні та є складовою національної самоповаги. Втрачаючи ці можливості вони негативно вплинуть на культурну інтеграцію прийдешніх поколінь, яка призведе до фальсифікації історії та історичної пам'яті, знищуючи інтелектуальний та творчий потенціал суспільства в цілому [6].

На рівні індивідуальної свідомості, можна розглянути емоційні-почуттєві аспекти, які включають: естетичні, моральні, інтелектуальні можливості, на яких можна розглянути інтеграцію та зв'язки Європи та України. Адже світова спільнота впроваджує інформаційні ресурси та включає культурну спадщину і цінності національної, всесвітньої культурної спадщини, яка формує свідомість людей та впроваджує комплексну державну політику у всіх сферах системи для захисту не тільки просвітницької роботи, а й економічної та культурно-туристичної. Впровадження комплексної, послідовної та скоординованої діяльності органів світової спільноти, державної влади, органів місцевого самоврядування та громадського для інтеграційного мислення людей [6].

Якщо країна та її народ свідомо ставиться до інтеграційних процесів, переймає досвід з історії людства та сучасних держав для розвитку та осучаснення діяльності своєї праці, то зможе досягти сфери впливу інших країн, схарактеризувати свої дії та наміри для створення предметних конструкцій через доведення параметрів речей або відношення між ними на Європейському рівні для захищеності культурно-еталонних та гранично можливих викликів у глобальному розвиваючому світі [1, с. 84].

Список використаних джерел:

1. Філософія : курс лекцій / В. О. Ханстантинов. Миколаїв : МНАУ, 2018. 149 с.
2. Трихліб К. Ю. Інтеграція: сутність і особливості. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11314/1/Trykhlub_100-105.pdf. (дата звернення: 07.11.2021)
3. Яковюк І. Б. Правова культура в умовах глобалізації та європейської інтеграції. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2007. Вип.10. С. 3-16.
4. Європейська інтеграція України. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>. (дата звернення: 07.11.2021).
5. Дьяченко Б. І. Роль країн «Великої сімки» у сучасних економічних відносинах/Б. І. Дьяченко, Д. І. Стець. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 19, частина 3. С. 76-79.
6. Концепція державної політики реформування сфери нерухомої культурної спадщини/Міністерство культури України. URL: http://mincult.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=245358162. (дата звернення: 07.11.2021).